

23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ σύλληψις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ῥαΐδος μάρτυρος, Ξανθίππης καὶ Πολυξένης ὁσίων (†109), Νικολάου νεομ. τοῦ Καρπενησιώτου (†1672), Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Κονίτσης (†1814).

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Ζυγόν.

Ἀρχὴ τοῦ φθινοπώρου.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{\text{ε}}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{\text{ε}}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{\text{ε}}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{\text{ε}}$

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Προδρόμου.

Ταχὺ προκατάλαβε. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Η πρω ην ου τι κτᾶ σα στει ρα ευ φραν θη τι $\frac{6}{\text{ε}}$ ι

δὲ γὰρ συν ἑλαβες Ἡλιοβόλον σαφῶς φω
 τίζειν τὸν μέλλοντα πασαν τὴν οἰκὸν μενῆν ἀβλε
 ψιαν νοσῶσαν χορευε Ζαχαρία ἐκ βο
 ῶν παρησια Προφητῆς τῆς Ὑψιστῆς ἐστὶν ὁ μέλ
 λων τι κτεσθαι

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπαιώσιον ἀποκρυφόν καὶ Ἁγγέλιον ἀ
 γνωστον μυστηριον διὰ σου Θεοτοκίον
 πηγῆς πεφανερωται Θεὸς ἐν ἀσυχνῶν
 νῶσει σαρκὸς μενός και Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπερ
 ῆμων κατὰ δεξιὰ μενός διου ἀναστήσας τον
 πρωτοπλαστον ἐσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡ
 μῶν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν Ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐλισάβετ στεριώσεως ἡλευθέρωται, ἡ Παρθένος δὲ πάλιν παρθένος ἔμεινεν, ὅτε φωνῆ τοῦ Γαβριήλ, γαστρὶ συνέλαβεν· ἀλλ' ἐν νηδύϊ προσκιρτᾷ, τὸν ἐν γαστρὶ παρθενικῇ, Θεὸν προγνοὺς καὶ

Δεσπότην, ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν σαρκούμενον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον· χαῖρε ἔμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε· χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητούς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν· χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρυγῶν ἡ φιλέρημος, ὁ ἱερεὺς Βαπτιστής, κηρύξας μετάνοιαν, καὶ φανερώσας Χριστόν, γενόμενον ἄνθρωπον, πάντων ἁμαρτανό- ντων, ἐγεννήθη προστάτης, πᾶσι χειμαζομένοις, βοηθῶν ἀενάως· αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἄχραντε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ, στήσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων· αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

* * *

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὸν ν΄ ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ

ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Οἱ Κανόνες ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς ς', καὶ τοῦ Ἁγίου.

Τῆς Θεοτόκου.

Ῥδὴ α'. Ῥχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ῥγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλώσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνῃ Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

**Ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου.
Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.
ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.**

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς στερειούσης ψυχῆς μου τοὺς λογισμοὺς, τοὺς ἀκάρπους ἔκτιλον, στερειούσης ὁ βλαστός, εὐφημεῖν ὀρμήσαντος τὴν σὴν, ἐν νηδύι μητρικῆ, ἀγίαν σύλληψιν.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας ἐν τῷ ναῶ, εἰσελθὼν τεθέαται, θεῖον Ἄγγελον αὐτῷ, ἐμφανῶς μηνύοντα· Υἱόν, μετὰ γῆρας Ἰερεῦ, ἕξεις τὸν Πρόδρομον.

Δόξα.

Λύχνος Ἡλίου τῆς δόξης ὁ φωταυγής, ἐν νηδύι ἄρχεται, ἀναλάμπειν μητρικῆ, δι' οὗ σκότος λέλυται παθῶν, καὶ στεριώσεως δεσμά, ὁ μέγας Πρόδρομος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν ἐν γαστρὶ σου Δεσπότην ἐν μητρικῆ, Θεοτόκε πάναγνε, βασταζόμενον γαστρὶ, κατιδὼν ἐσκίρτησε σαφῶς, Ἰωάννης ὡς αὐτοῦ, ὑπάρχων Πρόδρομος.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ΄. ᾠχος πλ. δ΄.

Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέεωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Φιλάνθρωπε. **(δίς)**

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννήτορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιας, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τοῦ Προδρόμου. Ὡδὴ γ΄.
Ἦχος πλ. β΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ στείρα σήμερον καρπὸν, ἱερὸν συλλαμβάνει, τὸν μετέπειτα πᾶσαν, ἀκαρπίαν τῶν ψυχῶν, ἀξίνη τῇ νοητῇ, ἀποτέμνειν μέλλοντα ἐν χάριτι.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κωφεύσας ἔνδον τοῦ ναοῦ, Ζαχαρίας ὁ μέγας, τὴν φωνὴν τὴν τοῦ Λόγου, ἀγγελία φοβερᾶ, κομίζεται καὶ λαμπρῶς, μεγαλύνει Κύριον τὸν εὐσπλαγχνον.

Δόξα.

Ὁ δείξας τρίβον ἀσφαλῆ, τοῖς πιστοῖς μετανοίας, προτροπῇ τοῦ Ἀγγέλου, ἐν νηδύι μητρικῇ, βλαστάνει θεία βουλή, παρ' ἐλπίδα ὁ ἔνδοξος Πρόδρομος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γαστρὶ φερόμενον Χριστόν, τῆς Παρθένου ὡς ἔγνω, ὁ ἐκ στείρας ἐσχίρτα, προμηνύων τὴν χαράν, ἐπιδημοῦσαν ἐν γῆ, κατηφείας πάντας ἐκλυτρώσασθαι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θυμιῶντι ἐν ναῶ, τῷ Ζαχαρίᾳ ἱερεῖ, Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ, ἐπέστη λέγων πρὸς αὐτόν· Ὅτι ἐν γήρα σου ἔξεις καρπὸν εὐκλεῆ· καὶ στείρωσις ἢ πρὶν, τῆς Ἐλισάβετ νυνί, λυθήσεται εὐθύς, καὶ ἀκαρπία γονῆς, καὶ συλλαβοῦσα τέξεται τὸν κήρυκα, τοῦ Ἰησοῦ τε καὶ Πρόδρομον. Αὐτῶν πρεσβείαις, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε· βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον· ῥάβδον Ἀαρῶν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει παρθένος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας, καὶ ἡ πανευκλεής,

Ἐλισάβετ ἡ σύζυξ, ἀξίως συλλαμβάνουσα, Ἰωάννην τὸν Προδρόμον· ὃν Ἀρχάγγελος, εὐηγγελίσατο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀξιοχρέως τιμῶμεν, * ὡς μύστην τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀναπτύξωμεν, ὁ Λουκᾶς ἡμῖν ἔγραψεν ὁ ἱερός καὶ θαυμάσιος, καὶ τὴν τοῦ Προδρόμου θεασώμεθα σύλληψιν τὴν φαιδρὰν καὶ ἐπίσημον· φησὶ γάρ, ὡς εἰσῆλθεν ὁ πρεσβύτερος καὶ δίκαιος Ζαχαρίας εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων τοῦ θυμιασαι, τῷ τῆς ἐφημερίας καιρῷ, ἐπέστη αὐτῷ Γαβριήλ, εὐαγγελιζόμενος καὶ λέγων· Ἐξεῖς Ἱεράρχα υἱὸν ἐν τῷ γήρα, Προφήτην τε καὶ Προδρόμον, φωνὴν τε καὶ κήρυκα, καὶ λύχνον ἀείφωτον, * τὸν μύστην τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ Σύλληψις τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχ. Ἄνδρι Προφήτη χρησμὸς ἐξ Ἀρχαγγέλου,
Τεκεῖν Προφήτην, καὶ Προφήτου τι πλέον.

Εἰκάδι τῆ τριτάτῃ γαστήρ λάβε Πρόδρομον εἶσω.

Ταύτην τὴν θεῖαν σύλληψιν εὐηγγελίσατο τῷ Προφήτῃ καὶ ἱερεῖ Ζαχαρίᾳ ὁ θεῖος Ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ, Εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, εἰπὼν· ὡς ἐκ τούτου προμηνύεσθαι, διὰ τὸ παράδοξον τοῦ τε γή-ρωσ καὶ τῆς στειρώσεως τῆς Ἐλισάβετ, τὸν θεῖον καὶ παρθενικὸν τῆς παναχράντου Θεοτόκου τόκον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀνδρέου τοῦ γέροντος, Ἰωάννου καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Πέτρου καὶ Ἀντωνίου, τῶν ἐν Ἀφρικῇ τελειωθέντων. (†867)

Στίχ. Ὑπὲρ νυγέντος πρὶν μιᾶ λόγχῃ Λόγου,
Λόγχαις νυγείς, ἤνεγκε διτταῖς Ἀνδρέας.
Ἐχθραν πλάνη θεῖς, καὶ σφαγείς Ἰωάννης,
Σφάττει τὸν ἐχθρόν, καὶ σὺν αὐτῷ τὴν πλάνην.
Ἀντώνιος καὶ Πέτρος, ὡς στερῶσαι πέτραι,
Πρὸς τὰς μεληδὸν ἐκκοπὰς ἐκαρτέρουν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ῥαΐδος τῆς παρθένου. (†308)

Στίχ. Ποθοῦσα κάλλος ἡ Ῥαῖς Θεοῦ βλέπειν,
Σαρκὸς τὸ κάλλος ἐκδίδωσι τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων γυναικῶν Ξανθίππης καὶ Πολυξένης, τῶν ἀνταδέλφων. (†109)

Στίχ. Τὰς συγγόνους Ξανθίππην καὶ Πολυξένην,
Χοροὶ συνοίκους λαμβάνουσιν Ἀγγέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Πατέρου, ἐπισκόπου Ἀβράνσης Γαλλίας. (†563)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Κωνσταντίου, ἐκκλησιάρχου τοῦ παλαιοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν Ἀγκῶνι Ἰταλίας. (5' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀδομνάνου (Adomnán), ἡγουμένου Ἰόνας ἐν Σκοτία, βιογράφου τοῦ ἀγίου Κολουμβανοῦ (Columba) ἀποστόλου τῶν Πικτῶν. (†704)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κίσσα (Cissa), ἡγουμένου τοῦ Ἀββαείου ἐν Κροουλάνδη (Crowland) τῆς Ἀγγλίας, ἀκολουθου τοῦ ἀγίου Γουθλάκου (Guthlac). (ἀρχαὶ ἢ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Νικόλαος ὁ παντοπώλης, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας κατὰ τῷ 1672, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Νικόλαος πάντα πωλήσας κάτω,

Ἐξηγόρασε Χριστὸν ἐκ ξίφους ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωάννης, ὁ πρῶην Δερβίσης, ἐκ Κονίτσης καταγόμενος, ἐν Ἀγρινίῳ μαρτυρήσας κατὰ τῷ 1814, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Πλάνην πατήσας Μωάμεθ Ἰωάννης,

Χριστοῦ υἱὸς γέγονε διὰ τοῦ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰννοκεντίου, Μητροπολίτου Μόσχας, τοῦπίκλην Βενιαμίνωφ, φωτιστοῦ τῆς Ἀλάσκας. (†1879)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἀρσενίου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου τοῦ Ῥώσου, ἐν ἔτει ρθβζ' (1937) τελειωθέντος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

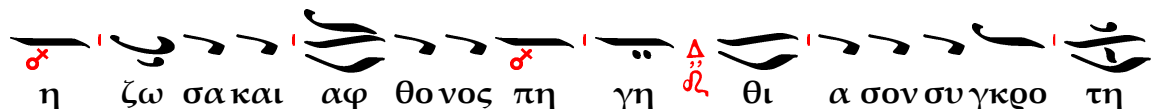

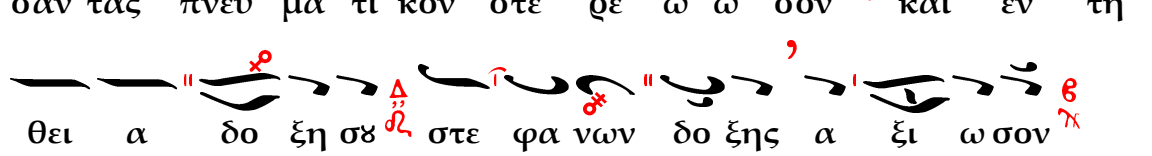
Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἀγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ ἀ'

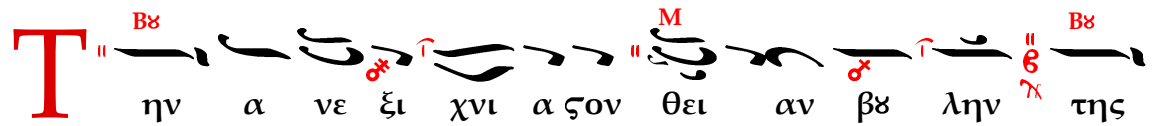
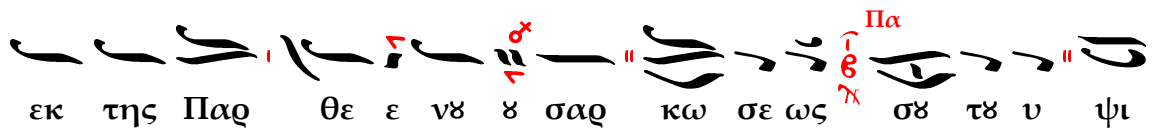
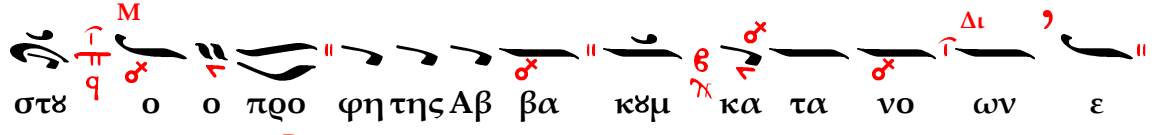

A νοι ξω το στο μα μὲ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξομαι τη βασι
λι δι μη τρι και ο φθη σομαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σωγη θε μενος ταυτηστα θαυ μα τα

ὠδὴ γ'

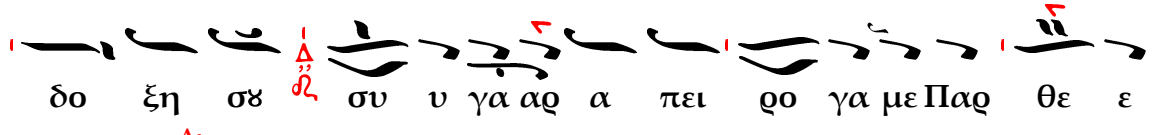
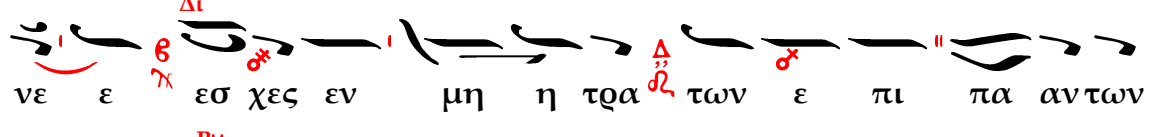
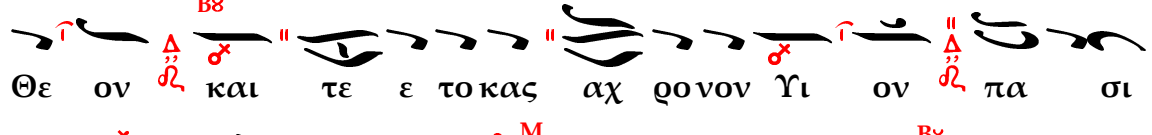
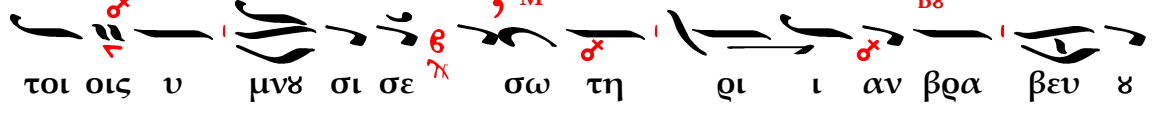

T ους σου ους υ μνο λο γῆς Θε ο το ο κε

 η ζωσα και αφθονος πηγη θιασονσυγκροτη

 σαντας πνευματικονστερωωσον και εντη

 θειαδοξησστεφνωνδοξηςαξιωσον

ὠδὴ δ'

T ην ανεξιχνιασονθειανβληνητης

 εκτης Παρθενωσσωσεωςστυψι

 στυοοπροφητηςΑββακωκατανοωνε

 κραυγααζεδοξατηδυναμεισ Κυριε

ὠδὴ ε'

E ξεστητασμπανταεπιτηθεια

 δοξησσυυγαααπειρογαμε Παρθενε

 νεεεσχεσενμηητρατωνεπιπαντων

 ΘεονκαιτεετοκασαχρονονΥιον πασι

 τοιουσυμνασισεσωτηριιανβραβευσ

 σα

ὠδὴ ς'

T ηνθειανταυτηνκαιπαντιμοντελντεςεορ

τὴν οἰθεοφρονεσθῆς θεοομητορος δευτερας
 χειρας κροτησωμεν τον εξ αυτης τεχθε εν
 ταθεονδοξαζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκελαατρευσαν τηκτισειοιοιθεο
 φρονεσθαρα τονκτισαντα αλλα πυροσ
 απειλην ανδρειωσπατησαντες χαιροντες εψαλ
 λον γπερ υμνηητε οτων πατερων Κυρι
 οσ και θεοσ ευλογητοσ ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
 ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παιαιδας ευαγεις εν τη καμιι
 νω ο τοοκος της θεο το κεδιεσωσα το
 το τε με εν τυ πσμενος νυν δε ε νεργσ με ε
 νος την οικμενην απασαν αγειρει
 ψα αλλεσαν τον Κυριο ον υ υμνει τε τα
 εργα και υπερψου ουτε εις παντας τς αι

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 ^χ ^{B8} Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και

το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε

^χ ^Δ αν τοις φο βς με νοις αυ τον

^{B8} Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^χ ^{B8} Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς

δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι

^χ α καρ δι ας αυ των

^{B8} Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε μεγαλυ νομεν

5 Κα θει λε δυ να στας α πο θρωνων και υ υ

ψω σε τα πει νυ ρς πει νων τας ε νε πλησεν α γα

θω ων και πλτ τδ εν τας ε ξα πε στει λε κε νυ

ρς

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ρωσ θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον τως

Θε ο το κον σε ε μεγαλυ νομεν

6 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τδ

μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς

τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ

μα τι αυ τδ ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθορως Θεον Λογον τεκου ουσαν την οντως
 Θεοτοκον σεε μεγαλυνομεν

ὠδὴ θ'

A πασγη γενης σκιρτατω πνευματι λα
 μπααδωχμενος πανηγυριζετωωδεα
 υλων νοωνφυσις γεραιρσαταιερα
 θυμασια της Θεομηητοορος και
 βοαααατωχαιροις πααμμακαριζε
 Θεοτοκεαγνηαειπαρθενεεεεε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...
 * * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προδρομοῦ.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Ϟ

H τω Προδρομω ενδοξος συλλη
 ψις προομηνυει τον εκ Παρθενεε
 λοντατικεσθαι Βαασιλεεαωστος εξ
 Ελισααβητ της αακαρπωσ και στειειρας

πρε σβυ τϑ ι ε ρε ε ως τε Ζα χα α ρι ϑ ϑ τϑ
πα α νυ ων ταις ευ χαι αι αι αι αις και της Θε
ο το κϑ και Ι ι ω α αν νϑ τϑ Βα πτι
στϑ σϑ Κυ υ ρι ε σω σον οι κτει ει ρον πα αν
τας

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαρ μο νι κως το Χαι αι ρε σοι τϑ σε ε
πτϑ Α αρ χα γγε ε λϑ οι λυ τρω θεν τες πα αν
α γνε της α αρ χαι α ας κα τα α ρας δι α τϑ θει
ϑ ϑ σϑ το ο κϑ ευ χα α ρι στως βο ω ω μεν
χαι ρε Α δαμ η λυ υ τρω σις Θε ο ο το κε ε
Παρ θε ε νε χαι ρε σε μνη η η η η δι ης α
πηλ λα γη μεν τϑ ϑ θα να α τϑ και ρε δι
ης ε τυ υ χο μεν ϑ ρα α νων Βα α σι λει ει
ας

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Ἁ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω

Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀγαλλιᾶται ἡ κτίσις ἐν τῇ συλλήψει σου, Πρόδρομε καὶ Προφήτα, Βαπτιστὰ Ἰωάννη· ὁ θεῖος γάρ σου τόκος, σημαίνει ἡμῖν, τοῦ Δεσπότης τὴν γέννησιν· καὶ διὰ τοῦτο συμφώνως οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἀγαλλιᾶται ἡ κτίσις ἐν τῇ συλλήψει σου, ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὡς θαυμαστὴν μαρτυρίαν, εὐρών ὁ Ἄγγελος, τὴν σύλληψιν τῆς
στεύρας, τῇ Μαρίᾳ προσάγει, πρὸς πίστωσιν προσφέρων· διὸ καὶ
ἡμεῖς, Ἐλισάβετ πρὶν ἄγονον, καὶ Ζαχαρίαν ὁμόζυγον τὸν αὐτῆς,
καὶ Ἰωάννην εὐφημήσωμεν.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁ θεοσκεύαστος λύχνος, τοῦ αἰδίου φωτός, ὁ τοῦ Νυμφίου φίλος,
τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, ὁ μέγας Ἐωσφόρος, ἡ ζῶσα φωνή, Θεοῦ
Λόγου ὁ Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Κυρίου ἀγγελικῆ,
προσφωνήσει νῦν συνείληπται.

Ἦχος πλ' Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τς αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Η ^{Νη} Ε λι σα βετ συ νε λα βε τον Προ ο δρο

μον της χα α α α α ρι ι ι ι τος η δε

Πα αρ θε ε νος το ο ον Κυ υ ρι ον τη η ης

δο ο ο ο ξης η σπα σαν το αλ λη λας αι μη

η τε ε ε ρες και το βρε ε φο ος ε σκι ι

ιρ τη η η η σεν εν δο ο θε εν γαρ ο ο δου ου

ου λο ο ος η η νει τον Δε ε ε σπο ο ο ο

την ^{Δι} θαν ^ν μα ^δ σα ^δ α ^δ σα ^δ η ^δ μη ^δ η ^δ τη ^δ ηρ ^δ του ^δ ου ^δ Προ ^δ ο ^δ δρο ^δ ο
 ο ^Δ μου ^δ η ^δ ηρ ^δ ξα ^δ το ^δ ο ^δ βο ^δ ο ^δ ο ^δ ο ^Δ αν ^δ πο
 θε ^δ ε ^δ εν ^δ μοι ^δ του ^δ ου ^δ το ^{Νη} ι ^δ να ^δ η ^δ η ^δ Μη ^δ τη ^δ ηρ ^δ του ^δ Κυ
 ρι ^δ ι ^δ ι ^δ ου ^δ ου ^δ μου ^δ ελ ^δ θη ^δ η ^δ η ^δ προ ^δ ο ^δ ο ^δ ο ^δ σ ^ν με ^δ
 ι ^Δ να ^δ α ^δ σω ^δ ω ^δ ω ^δ ση ^δ η ^{Νη} λα ^δ ον ^δ α ^δ πε ^δ γνω ^δ ω ^δ σμε ^δ ε
 νον ^ε ο ^δ ε ^δ χων ^δ το ^δ με ^δ γα ^δ ε ^δ ε ^δ ε ^δ ε ^δ λε ^δ ε ^δ ε ^δ ε ^δ ο ^ν

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^λ π ^δ Νη ρ

Δ ο ^δ ο ^δ ξα ^δ σοι ^δ τω ^δ δει ^δ ξα ^δ ντι ^δ το ^δ φως ^δ δο ^δ ξα ^δ εν ^δ υ
 ψι ^δ ι ^δ στοι ^δς ^δ Θε ^δ ω ^δ και ^δ ε ^δ πι ^δ γης ^δ ει ^δ ρη ^δ η ^δ η ^δ νη ^δ εν ^δ αν
 θρω ^δ ποι ^δ σε ^δ ν ^δ δο ^δ κι ^δ α
Υ μνου ^δ ου ^δ με ^δ ν ^δ σε ^δ ευ ^δ λο ^δ γου ^δ με ^δ ν ^δ σε ^Δ προ ^δ σκυ ^δ νου
 με ^δ ν ^δ σε ^δ δο ^δ ξο ^δ λο ^δ γου ^δ με ^δ ν ^δ σε ^δ ευ ^δ χα ^δ ρι ^δ στου ^δ με ^δ ν ^δ σοι ^Δ δι
 α ^δ την ^δ με ^δ γα ^δ α ^δ λην ^δ σου ^δ δο ^δ ξαν
Κ υ ^δ ρι ^δ ε ^δ Βα ^δ σι ^δ λευ ^δ ε ^δ που ^δ ρα ^δ νι ^δ ε ^δ Θε ^δ ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες

Ι η σου Χριστε και Α γι ον Πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ

τι ι αστου κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μονος

Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην

Καθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πα
τε ερων ημων και αι νε τον και δε δοξα σμε ενον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γε ε ε νοι το Κυριε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ευλογη το ος ει ει Κυρι ι ι ε δι δα ξον με
τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κριε κατα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυρι ι ε ε λε
η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον
σοι

Κυριε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ος μου

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρά τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τωνα ι ω

νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Ἀσματικόν. χ

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α

α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος Α

α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε

ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α

ας

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Ταχὺ προκατάλαβε. ᾠχος $\frac{1}{\rho}$ Δι-θ.

Η πρωην ου τι κτ̄ σα στει ρα ευφρανθη τι ϵ ι
δσ γαρ συν ε λα βες Η λι ου λυ χνον σα φως Δ φω
τι ζειν τον μελ λον τα ϵ πα σαν την οι κ̄ με νην α βλε
ψι αν νο σ̄ σαν Δ χο ρευ ε Ζα χα ρι α εκ βο
ων παρ ρη σι α ϵ Προ φη της τ̄ Υ ψι στ̄ ε στιν ο μελ
λων τι κτε σθαι αι αι Δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος $\frac{1}{\rho}$ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ν ρ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ϵ γ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ ϵ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ ρ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ϵ γ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ν ρ

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ_λ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}_υ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ς}_θ_λ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν_{δλ}

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^θ_λ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Νη Μ Νη
Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Δι
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Ἀ.)

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψα' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

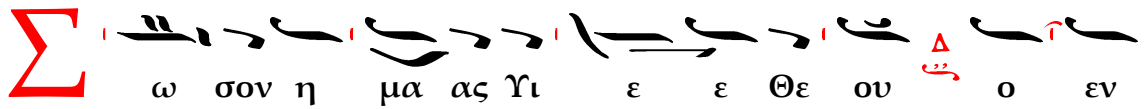
Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

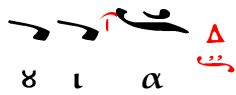
Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

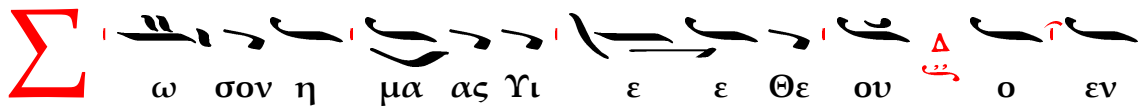
Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ήβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λδ

8 ι α

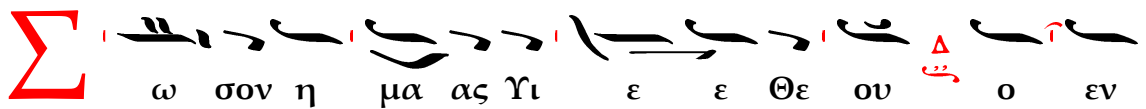
Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ήβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λδ

8 ι α

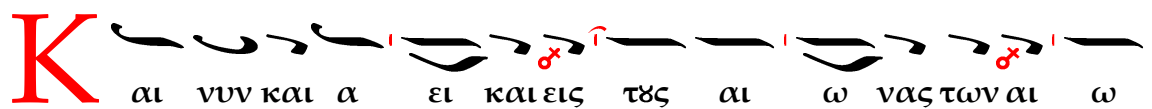
Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ήβ' 5)

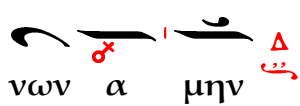
Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

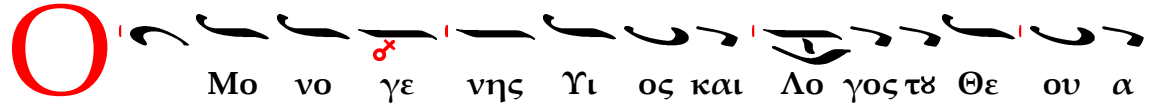
 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λδ

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω

 νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ὁδὴ Ζαχαρίου.

Στίχ. α'. Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ·
 προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.
 (Λουκ. α' 76)

Στίχ. β'. Τοῦ δοῦναι γινῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέσει
 ἁμαρτιῶν αὐτῶν διὰ σπλάγγνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν. (Λουκ. α'
 77-78)

Στίχ. γ'. Ἐν οἷς ἐπεσκέφατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους ἐπιφάναι
 τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις τοῦ κατευθῆναι τοὺς
 πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης. (Λουκ. α' 78-79)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Ταχὺ προκατάλαβε. ᾠχος 4 Δι-Θ.

Η πρωην ου τι κτῶσα στει ρα ευφρανθη τι
ιδε γαρ συν ελαβες Ηλιου λυχνον σαφως
τιζειν τον μελλοντα πασαν την οικμενην αβλε
ψιαν νοσσαν χορευε Ζαχαρια εκβο
ων παρησια Προφητης τῶ ψι στῆ εστιν ο μελ
λων τι κτεσθαι
τὸ τέλος: Προφητης τῶ ψι στῆ εστιν ο μελ
λων τι κτεσθαι αι αι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εισοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εισοδικόν).

ᾠχος Δι-Θ

Δευτε προσκυνησωμεν και προσπεεσωω
μεν Χριστω ω ω ω σωσον ημας Υιεε
Θεου ο εν Αγιιοις θυμαστο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Ταχὺ προκατάλαβε. ᾠχος 4/2 Δι-θ

Η πρωην ου τι κτθ σα στει ρα ευφρανθη τι
 δθ γαρ συν ε λα βες Η λι ου λυ χνον σα φως
 τι ζειν τον μελ λον τα πα σαν την οι κθ με νην α βλε
 ψι αν νο σθ σαν χο ρευ ε Ζα χα ρι α εκ βο
 ων παρ ρη σι α Προ φη της τθ Υ ψι στθ ε στιν ο μελ
 λων τι κτεσθαι

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα.

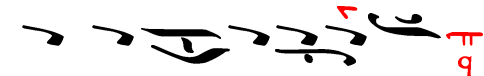
Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Χορὸς Ἀγγελικὸς ᾠχος 4/9 Πα ρ

Ε υφ ραι νε ται λαμ πρως Ζα χα ρι ας ο με ε γας
 και η παν ευ κλε ης Ε λι σα βετ η συ υ ζυξ
 ξι ως συλ λαμ βα νθ σα Ι ω α αν νηnton Προδρομον
 ον Αθ χα γ γε λος ευ η γγε λι σα το χαι αι ρων και

 οι ανθρωποι αξι ο χρε ως τι μω ω μεν ως μου

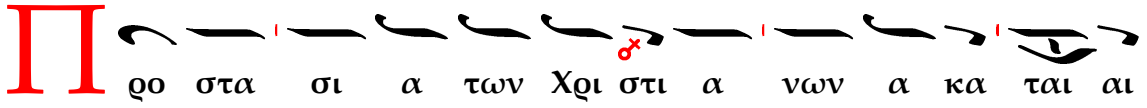
 στηντης χα α ρι ι τος

Καὶ νῦν.

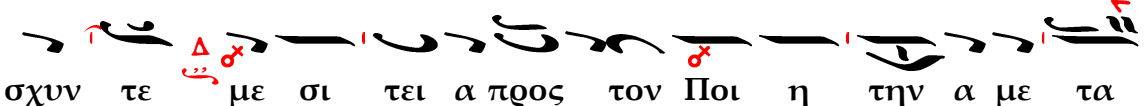
Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Δι-Θ

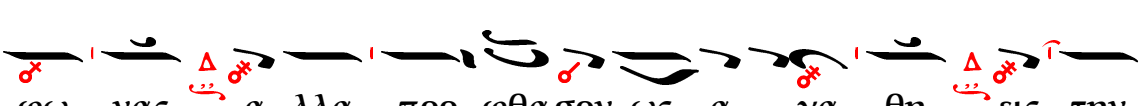
 Προστασια των Χριστιανων ακαταιαι

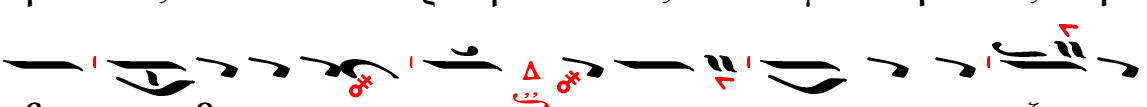
 σχυν τε μεσι τει α προς τον Ποι η την α με τα

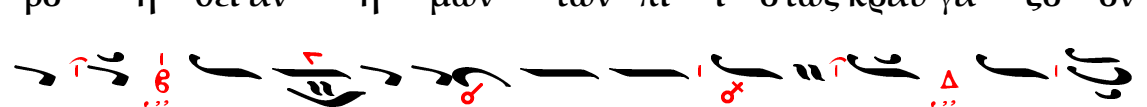
 α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων

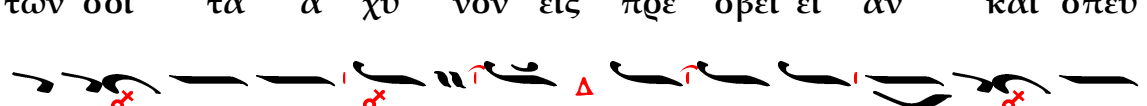
 φω νας αλλα προ φθασον ως α γα θη εις την

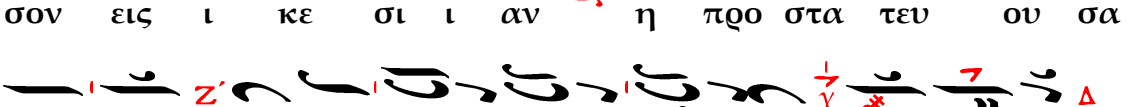
 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον

 των σοι τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπευ

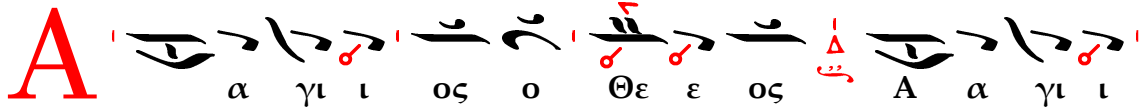
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα

 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

 α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

 ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Ϟ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ρα α α λει α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἕτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης: Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρὺς.
Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ᾠὴ Γα ϕ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ
α πο φο βη εχ θρα ε ξε λθ σ την ψυ χη ην μη

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων
πλη θος ερ γα ζο με νων την α δι κι ι αν

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα

αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α 22

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 22-27)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἄλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἄτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα. Αὗται γάρ εἰσι δύο διαθήκαι, μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννώσα, ἣτις ἐστὶν Ἄγαρ. Τὸ γὰρ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἣτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γάρ· «Εὐφράνθητι στείρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα».

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς 144).

Ἦχος Δι

A λλη η λθ ι̇ ι̇ α A λλη η λθ θ
 θ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α α λλη η η
 λθ θ θ θ θ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α
 Δι και ος ως φοι νιξ αν θη σει και ω σει
 κε δρος η εν τω λι βα νω πλη θυν θη η η η
 σε ε ε ε ται
A λλη η λθ ι̇ ι̇ α A λλη η λθ θ

ς ι ι ι ι α Α α α α α λλη η η

λς ς ς ς ς ι ι ι ι α

Π ε φ υ τ ε υ μ ε ν ο ι ε ν τ ω ο ι κ ω Κ υ ρ ι ς ε ν τ α ι ς

α υ λ α ι ς τ ε Θ ε ς η μ ω ν ε ξ α ν θ η η η η

σ ς ς ς σ ι ν

Α λ λ η η λ ς ι ι α Α λ λ η η λ ς ς

ς ι ι ι ι α Α α α α α λ λ η η η

λ ς ς ς ς ι ι ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (α' 5-25).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά, καὶ γυνὴ αὐτῷ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἑλισάβετ. Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέρωθεν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασιν τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι. Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἑλισάβετ ἦν στεῖρα, καὶ ἀμφοτέρωθεν προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἐναντι τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου· καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ προσευχόμενον ἔξω τῆς ὥρας τοῦ θυμιάματος. Ὦφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου ἐστῶς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος. Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνὴ σου Ἑλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ

Ἰωάννην· καὶ ἔσται χαρὰ σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χαρήσονται. Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίη, καὶ Πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. Καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἥλιου, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἑτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· Κατὰ τί γνῶσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σε καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα. Καὶ ἰδοὺ ἔση σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν, καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ. Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἐώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενε κωφός. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβητ ἡ γυνή αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπέιδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις.

Ἦχος ἰζ' Δι' σ'

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Δι' θ'

ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρ ρ ρ ρ Χε ρ ρ βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ ^{Νη}

υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ^{Δι} ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω ^{Δι} Τρι ι α α α α ^{Βα} α α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι ^{Δι} το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον ^{Ζ'} ^{Ζ'}

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α ^Μ ^{Βα}

δο ο ον τε ες ^{Δι} πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην ^{Ζ'} α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν ^{Δι}

Ω ς τον βασιιλεεεεεεε
 εεεεεεε βαασιιλεεε
 εεεεεεε
T ωωνοοοοοολωωωωνυ
 ποοδεξοοομενοιοι **T**αιαιςααγγε
 λιικαιαιςαορααατωωςδοορυφο
 ορθθθμενοντααξεσιιιιι
 ιιιιιιν **A**λληλθθθθ
 ααααα

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-θ

K υριεελεηησον

K υριεελεεηηησον

K υριεελεηησον

K υυριεελεηησον

Δι-θ

Π αρασχθ Κυριιε

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε ^Δ

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ι ε ^{Ζ'}

Π α ρα α σχϑϑ Κυ υ ρι ε ^{Ζ'}

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε ^Δ

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε ^Θ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε ^Δ

Α μη η η η η ην ^Θ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ ^Θ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σϑ ^Δ

Λειτουργικὰ σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

ᾠχος Δι-θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα ^Δ Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

σον ^Θ

Μέλος ἀρχαῖον, ἐξήγησις Σίμωνος Καρᾶ.

ᾠχος Δι-θ

Α ^{Δι} γα πη σω ω σε ^Δ Κυ υ ρι ι ε ε ε η

A ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

A γι ος A γι ος A γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σα

ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ς ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι σοις

Σ ε ε υ μν ς ς μεν σε Ευ λο γ ς ς μεν

σοι ευ χα ρι στ ς ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα σα ο Θε ος η μων * και ἄλλως : ο Θε ο ος

η η η μων

Ετονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αθζζ', άντεγράφησαν ε' Ίαν. ,βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

A ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

λιε ρα α ρα α λιε ε Αλ λη λου ου ου ου ρου
 ου ου ου ι ι ι ι ι ι α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάτων τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινῶν ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἔλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Ἦχος Δι-θ

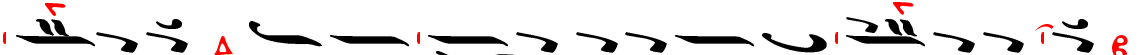
Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ υ υ υ
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σϛ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σϛ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σϛ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν ^Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ ^θ

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α ^Δ

Ἦχος Δι-Ϸ

Ε ^χ ι η ^χ το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον ^Δ α πο τϷ νυν και ε ως τϷ αι ω ω νος ^θ (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^ζ α πο τϷ νυν και ε ως

 τϷ αι ω ω ^χ νο ο ο ς ^Δ